

A pap meg a huszár

Özabadságra ment a huszár. Ráesteledett az egyik faluban, hát a református papnál kopogtatott.

- Tisztelendő uram, szállást kérek éjszakára.

- Jól van, vitéz uram, adok szívesen szállást is, vacsorát is.

Látta a huszár, hogy szép fiatal felesége van a papnak, de szemrevaló a szolgálólány meg a szakácsnő is. Megtetszett neki mind a három.

Másnap reggel kiment a pap a kerbe ásni. A huszár odaállt melléje:

- Tisztelendő úr, szívesen segíték a szállásért meg a vacsoráért.

- Ásót nem hozott?

- Nem.

- Menjen be, kérjen a szolgálólánytól!

Ment a huszár, mondta a szolgálónak:

- Azt parancsolta a tisztelendő úr, hogy adjon.

- Mit?

- Mit? Mit? Tudhatja, hogy mi kell nekem!

- Ha ő parancsolta, megteszem. Nekifeküdtek.

A huszár ásó nélkül tért vissza.

- Nem adott?

- Nem.

- Akkor kérjen a szakácsnétól!

Ment a huszár a szakácsnéhoz.

- Azt parancsolta a tisztelendő úr, hogy adjon.

- Mit?

- Mit? Mit? Tudhatja, hogy mi kell nekem!

- Ha ő parancsolta, megteszem.

Nekifeküdt a huszár másodszor is, eljátszogatott a szakácsnővel rendszeresen. Megint üres kézzel tért vissza.

- Nem adott?

- Nem.

- Ejnye, ejnye! Kérjen a felségemtől!

Ment a huszár, nem kellett neki kétszer mondani.

- Azt mondta a tisztelendő úr, hogy adjon.

- Mit?

- Mit? Mit? Tudhatja, hogy mi kell nekem!

- Ha ő mondta, megteszem.

Eljátszogatott a huszár harmadszor is.

No, aztán vitt magával ásót, dolgoztatott a pappal harangszóig. Aztán együtt mentek ebédelni.

Ahogy az asztal mellé telepedtek, a húsrészt a szolgáló is, a szakácsnő is, a papné is a huszár tányérjára tette:

- Vitéz úr, ez azért van.

- Vitéz úr, ez azért van.

- Vitéz úr, ez azért van.

Jól belakomázott a huszár, aztán elbúcsúzott.

Kifelé menet rájött a szükség, hirtelenjében belecsinált a cilinderkalapjába.

Bent a pap furcsállotta a nagy adakozást. Megkérdezte:

- Miért adtátok a húsrészeteket a katonának?

- Te parancsoltad, kedves férjem, hogy fektessen le bennünket.

- Ó, hát ezt tette veletek? Inkább kalapomba csinált volna!

Dühösen kirohant, a kalapját sebtében a fejébe nyomta, hát látta, hogy teljesült a kívánsága.